

Odense

Du kære, gamle Fødeby
er altid i min Tanke.
Stolt bygged' Odin Slot mod Sky
paa Næsbyhoved Banke;
da voxte Huse, først to, tre,
saa flere -der man havned'.
Og Frigge raabte: "Odin see!"
Derfra fik Byen Navnet.

I "Klokkedybet" ned sig svang
Aamanden ganske bange;
idet han hørte første Gang
de Kirkeklokker mange.
Fra Klosters Celle lød der Sang,
man endnu lytter efter;
nu Odense har Alders Rang
og alle Ungdoms Kræfter.

Det er en Roes og ingen Spot
paa Vittighedens Fløjte,
at du i Dygtighed og Godt
er altid "første Sprøite" !
Du gamle, ungdomsfriske By,
engang for mig den største !
Rul op, min Barndomstid, paa ny,
og da er du den første !

Her løb jeg om med Træsko paa
og gik i Fattigskole,
men hele Verden for mig laa,
som bar jeg Greve-Kjole.
Nej, jeg var ingen fattig Fyr
og Fader ikke heller ,
han læste for mig Eventyr
saa jeg blev selv Fortæller

Til "Nonnebakken" tidt jeg gik
hen over "Munkemose" ;
der var en Glands, en Romantik,
hver Blomst blev til en Rose;
"Aamanden " sang, som aldrig før,
for Elverkongens Kone,
Sanct Knud jeg saae i Kirkens Dør
med Glorie og med Krone !

Jeg havde Barnets stærke Tro,
og Jacobs Himmelstige,
og jeg fandt Frøkorn, som nu gro
i Eventyrets Rige,
der naar ind i vort Barndoms Land
og Paradisets Have,
til Lyset, Evighedens Strand
hinsides Jordens Grave.

H.C. Andersen, 1875

4

Vil' jeg gaae ned i Fæderby
for altid i min Levetid.
Delt og jeg i din Døds med Dig!
Jeg har dig som en Brøder,
Du er mig Gæst, sød og sød,
Du er mig, — du er mig som
Du bringer mig: "Hil på!"
Jeg er på dig som Brøder.

4

I "Kærlighed" og i "Kærlighed"
Jeg er mig som en Brøder,
I det som jeg er mig som
Du er mig som en Brøder,
Du er mig som en Brøder.

H.C. Andersen digtet "Odense", 1875. Foto: Lars Bjørnsten, Odense